

Eerste 2 1/2 dag in Kathamndu (KTM)

Self-help group Cerebral Palsy Nepal:

In Kathmandu hebben we een paar mooie dagen gehad. We bezochten een heel indrukwekkend project dat vrienden van Thea en Ida sponsoren. Hier worden ouders met hun gehandicapte kind die een hersenafwijking hebben door zuurstoftekort bij de geboorte, getraind op een hele liefdevolle manier. Die liefde en aandacht was te voelen toen we daar werden rondgeleid. Heel bijzonder want in Nepal worden in veel streken deze kinderen nog gezien als straf van de goden en daardoor verwaarloosd en verstoten. Ik werd erg hier heel blij en ook ontroerd van. Als dit je interesse wekt, kijk dan eens op de website van Self-help group for Cerebral palsy Nepal: <http://www.cpnepal.org/about.html>

Een van de eerste kinderen van het kindertehuis weer ontmoet

Tevens zijn we wederom in KTM zeer gastvrij ontvangen door Dambar en zijn familie. Dambar komt vaak in Nederland om zijn eigen gemaakte zilveren sieraden te verkopen en het is altijd weer een plezier om de gastvrijheid van zijn familie te ervaren. Hier kwam ook Gita op bezoek om ons te ontmoeten. Gita is een van de eerste meisjes die in het kindertehuis van Ketaaketighar was opgenomen. Heerlijk om haar als jongedame te zien. Ze studeert nu in Kathmandu. We hebben leuke verhalen van 16 jaar geleden opgehaald. Ida, Thea en Maria waren berentrots dat zij zo goed terechtgekomen is. Dan weet je weer waarvoor je dit werk allemaal doet.

Huldiging door burgemeester van Kaule in Chepang hills

Tilu met burgemeester Gita Gurung

li. Naar re. Ida, Thea, Gita Gurung, Sujan, Dhruba, Joke, Maria, Nirmal en Tilu

Vanuit Kathmandu vertrokken we per bus naar Chepang hills. Eerst naar Hugdi River, aan de voet van de heuvels, vanwaar Thea, Ida en Maria samen met Tilu, zouden gaan lopen naar Tobang en ik zelf met de jeep met Sujan (SVSI) naar boven zou rijden. Tot onze verbazing kwam de jeep van Sapana village lodge met Tilu, samen met de chauffeur van Sapana village lodge ons allen ophalen om naar de burgemeester van Kaule te rijden. Het was bedoeld als een verrassing doch ook wel wat teleurstellend voor de wandelaars. Toch waren we achteraf wel blij met deze 'kidnapping'. Het was een mooie belevenis om gehuldigd te worden door de eerste en enige vrouwelijke burgemeester van Kaule, Gita Gurung (er zijn 12 burgemeesters in heel Chitwan). Zij vertelde heel eerlijk dat zij er nu 2 van de 5 jaar op had zitten als burgemeester en dus nog 3 jaar de tijd heeft zich te profileren. Ze wilde dit o.a. doen door 40% bij te dragen aan alle goede projecten in haar gebied. En ze wil zich ook graag inzetten om de positie van de vrouw te

verbeteren. Dat is natuurlijk fantastisch nieuws. Na de huldiging op het stadhuis (ik denk tenminste dat dit gebouw als stadhuis diende??) vertrokken we in 2 jeeps naar Tobang, Kaule, chepang hills.

Ceremonie en feest in Tobang

Traditionele Nepalese muziek

De huldigingen en dankbetuigingen waren nog niet ten einde. Tilu, bewoner van Tobang en degene die aanleiding was om het waterproject te starten, had een ceremonie en feest georganiseerd als dankbetuiging voor de afronding van de 33 watertanks voor de families en de watertank bij de school, waarbij veel dorpsbewoners aanwezig waren. We hebben genoten, hoewel de ellenlange speeches, die nu eenmaal bij Nepal horen, wel wat geduld vroeg van ons. De bloemenkransen om onze nek werden wat zwaar en kriebelig, maar dat mocht de pret niet drukken. Traditionele muziek en samen dansen waren een fijne afwisseling tussen alle speeches en huldigingen door. Tilu had zelfs gezorgd voor dal bath (traditionele Nepalese maaltijd bestaande uit (gedroogde) rijst, linzen en wat groente) voor ons en alle dorpingen. Wat een lieve en gedreven, inspirerende jongeman is dit toch! Na deze hartelijke ontvangst gingen we moe en voldaan slapen, met zijn allen (wij viere en Nirmal en chauffeur) in de kerk op een matje op de vloer. Als je het leuk vindt om van deze ceremonie een kort filmpje te bekijken, kan dat [hier](#).

Veel dorpingen bezochten de ceremonie

Thaites, hier zie je 9 van de 11 watertank, de 2^e fase van het project

Waterproject bekeken

De volgende dag op pad om enkele families te bezoeken in het gebied waar de 2^e elf watertanks gebouwd zijn (Thaites). Dit was een behoorlijke klim en gelukkig deden mijn longen en spieren het dit keer goed. De bedoeling was om 's middags de laatste elf watertanks en families van fase 3 (in Kotari) te bezoeken om de volgende dag naar Siddhi te lopen. Dat zou een echte trekking worden van 4-6 uur lopen. Helaas was dit niet mogelijk in verband met de regen die 's morgens al viel. Het werd te glibberig en gevaarlijk. We besloten om diezelfde middag met de jeep naar Sauraha, waar het kinderkuis is en waar Dhruba en zijn familie woont, te gaan. Vanuit Sauraha wilden we dan alsnog die trekking naar Siddhi gaan doen. Dit kon helaas ook niet doorgaan in verband met onze vervroegde reis terug naar Nederland. Moet ik dan toch nog maar een keer terug???

**Kotari, waar de laatste 11 watertanks zijn gerealiseerd!
Prachtig om van bovenaf al die watertanks te kunnen zien als witte puntjes!**

Interviews met enkele families in Kaule (zie de foto's in de bijlage)

De eerste ochtend ben ik veel te weten gekomen over het leven van deze families in de Chepang hills. Nirmal (Kanchan Nepal) en Sujan (SVSI) waren mijn tolken. Over het algemeen hebben de meeste dorpelingen een klein stukje land waarop ze wat groente en fruit en soms gierst verbouwen. Dit is echter voor velen niet voldoende voor het hele jaar. Als ze genoeg oogsten, wordt het voedsel door sommigen gedroogd als voorraad voor de droge periode. Daarin zit dan niet zoveel vitamine meer. Maar voor de meeste families is het sowieso te weinig en tevens hebben deze gezinnen in de droge tijden helemaal geen opbrengst van hun landje. Dan gaat de vader des huizen en soms ook de oudere kinderen erop uit om werk te vinden en/of op zoek naar voedsel te gaan. Dat betekent dat de mannen geen werk thuis kunnen doen en de oudste kinderen vaak niet meer naar school gaan. Alle bewoners van Kaule hadden na de aardbeving van de regering geld gekregen om een aardbeving bestendig huisje te bouwen. Tot mijn grote verbazing echter woonden veel mensen nog steeds in hun lemen hutje met rieten daken, vaak naast hun nieuwgebouwde huisjes, die veelal niet afgebouwd waren als gevolg van de lange afwezigheid van de

mannen, die op pad waren om werk dan wel voedsel te zoeken. Gelukkig waren alle daken wel afgebouwd, zodat de leidingen van de watertanks daaraan bevestigd konden worden. Dus alle watertanks worden wel gebruikt.

Sommige kinderen gingen ook niet meer naar school. Ze heten dan drop-outs. Een jongetje zat er zeer timide bij. Hij was van school gestuurd, zei men. Hij bleek 15 jaar te zijn, maar de kinderen daar zien er veel jonger uit, en soms weten ze niet zeker hoe oud ze zijn. Bij navraag bleek dat hij van school gestuurd was, omdat hij vaak te laat kwam omdat hij dan geen eten had gehad en naar voedsel op zoek was gegaan. Met een lege maag kan niet gestudeerd worden.

Dit heeft mij enorm geraakt.

Ik zag een nieuwgebouwd huisje met watertank ernaast helemaal apart staan. Daar woonde zo te zien helemaal niemand. Een dorpsbewoner wist van wie dit huisje was en we werden voorgesteld aan deze familie. Het waren zeer oude mensen en zij woonden nu nog in een lemen huisje met rieten dak even verderop. De oma vertelde dat zij de zorg had voor 3 kleinkinderen wiens moeder (haar schoondochter) er vandoor was gegaan. De vader (hun zoon) was volgens hen erop uit om werk te zoeken. Later hoorden we dat deze man hun geld vergokte en bijna niet mee thuis kwam. Zij vertelden dat ze een klein pensioen kregen. Sujan vertelde dat dit betekent dat zij 70 jaar of ouder moeten zijn. Ze hadden geen tijd en menskracht om hun huisje af te maken. Ze zeiden wel dat hun oudste zonen terug zouden komen en het binnen 2-3 maanden klaar zou zijn. Ook hier bleek het oudste kind niet naar school te gaan omdat deze erop uit moest om voor voedsel te zorgen.

Water voor nog 25 huishoudens nodig

Het lager gelegen gebied waar nog 25 huishoudens water zullen krijgen

De planning voor het midden en iets lageregelegen gebied in Tobang om nog 25 huishoudens aan water voor hun huisje te helpen was al gemaakt. Tijdens deze reis heb ik van dichtbij kunnen bekijken hoe de situatie hier nu is. Er is op een heuvel een waterbron, echter daarvanuit gaat 1 hele lange leiding dwars door het dal waar deze huisjes staan naar een gebied over de volgende heuvel heen. Er is slechts 1 aftakking dat naar 1 tappunt loopt voor alle 25 huishoudens in dit dal. Kanchan Nepal wil hier een nieuwe tank naast die bron bouwen en daaruit leidingen aanleggen naar alle huishoudens toe, en voor iedere familie een tapkraan maken. We wachten nog op een nieuwe gedetailleerde berekening. Wij hebben goede hoop dat onze stichting de middelen hiervoor al ter beschikking heeft.

Hoe verder met onze hulp

Door deze interviews werd mij weer meer duidelijk waarom het enkele maanden per jaar zo zwaar is voor deze gezinnen en waarom ze nog niet allemaal in hun nieuwe huisjes wonen. Ondanks de korte tijd die ons gegeven was, raakte ik weer zeer geïnspireerd en heb veel ideeën opgedaan om deze mensen weer een stukje verder te helpen naar een betere levensstandaard. Het zal, samen met het bestuur, nog verder uitgewerkt worden en het wachten is ook nog even op de officiële offertes vanuit Nepal. We komen er zeker nog op terug.

Nogmaals hartelijk dank voor jullie steun in het verleden namens de mensen in Tobang en we hopen op blijvende steun in de toekomst.

Ontvang een warme groet,
Joke